

Kritika - Harry Potter és a Halál Ereklyéi 2.rész

2011 július 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Négy esztend?vel a könyv megjelenése után végre moziba kerül a Harry Potter és a Halál Ereklyéi második része, és ezzel lezárul az utóbbi id?k egyik legsikeresebb, legnagyobb bevételt hozó és legtöbb rajongót maga köré gy?jt? sorozata.

És ez a tíz esztend? bizony nem csupán a készít?k és forgalmazók pénztárcáját tömte tele, de a néz?közönség számára is legtöbbször sokkal többnek bizonyult, mint holmi átlagos, egyszer nézhet? és könnyen emészthet? látványmozi. A hét részb?l, illetve nyolc filmb?l álló történetfolyam túlzás nélkül új világot teremtett milliók számára világszerte, a szerepl?k sokszor jobban a szívünkhöz n?ttek, mint arról a legtöbb szappanopera gárdája valaha is álmodhatna, az abszolút klasszikus alapokból táplálkozó cselekmény pedig olyan megvilágításba helyezte a jó és a gonosz örökös küzdelmét, ami túlzás nélkül a szórakoztató irodalom legnagyobb mesterm?veinek sorába emeli a varázslótanoncok megpróbáltatásainak történetét.

A könyvek és filmek összehasonlítása már a kezdetekt?l örökös vitatémát jelentett a rajongók között. Voltak, akik a történetben és a cselekményben bekövetkezett valamennyi változtatást szentségtörésként éltek meg, mások úgy vélték, a m?fajok különböz?sége okán ezek id?nként elkerülhetetlenek voltak. Nehéz igazságot tenni, melyik félnek is van igaza. Annyi azonban bizonyos, hogy a rendez?i székben a F?nix Rendje óta kimozdíthatatlan David Yates-nek a stúdió végre elég id?t hagyott arra, hogy megvalósítsa az elképzeléseit. Lássuk be, erre szükség is volt, mert bizony a Harry Potter könyveket nem kifejezetten úgy írták meg, hogy azok flottul m?ködjenek a filmvásznon. A sokszor 5-600 oldalnyi történetet egy két órás akció-kalandba s?ríteni nem csekély feladat, sokszor ki is lógott az a bizonyos lóláb. Ám ekkor jött a Warner stúdió ötlete, miszerint bontsák a befejez? epizódot két különálló részre, hogy ezzel megfelel? keretet biztosítsanak az epikus történet lezárásának. Legalább is ez volt a hivatalos magyarázat, amit igyekeztek letuszkolni a t?kön ül? rajongók torkán. Így aztán hónapokkal ezel?tt kaptunk egy viszonylag lassú tempójú els? részt, ami viszont a rendelkezésre álló id? viszonylagos b?sége révén meglehet?sen h? könyvadaptációnak bizonyult. A néz?k pedig jól tudták, hogy a második epizód érkezésével felpörögnek majd az események.

Ha valamit el lehet mondani az utolsó részr?l, akkor az az, hogy tökéletesen kielégíti majd a rajongók elvárását. A látványban nem lesz hiány, de azzal ezt megel?z?en sem volt gond, és ha a készít?k mindössze ennyivel próbálták volna eladni ezt a filmet, könnyen hoppon maradhattak volna. De err?l szó sincs! Ugyanis a f? mozgatórugót az

egymást ér? érzelmi hullámok magaslatai és mélységei jelentik, amelyek igazán mesterien követik egymást. Ami ezt igazán különlegessé teszi, hogy a dolog nem megy át szirupos csöpögéssé, nincsenek giccses nyáltengerek. A néz? átérzi a szerepl?k helyzetét, szenvedéseit és érzéseit, és néhol igazán megrendít? és szívszaggató jeleneteknek lehet tanúja. Természetesen arra nincs mód, hogy a könyv ráér?s tempójában minden részletet kell?képpen kifejtsenek, így olykor elkerülhetetlen egy kis szájbarágás, de ez soha nem er?ltetett és nem is megy túlzottan a pörg?s cselekmény rovására.
Mert bizony az el?z? részhez képest töménytelen mennyiség? akcióban lesz részünk, amelynek csúcspontja a Roxfort ostroma, ami egyébként a teljes film nagy részét kiteszi. És itt már szó sincs dajkamesér?l. A szerepl?k úgy hullanak a jó és a rossz oldalon egyaránt, hogy azt még a 80-as évek akciófilmjei is megirigyelték volna. Lényegében másfél órán át mészárolják egymást a felek, míg végül sor kerül Harry és Voldemort mindent eldönt? utolsó összecsapására.

A Sötét Nagyúr bukásáig azonban az út h?seink számára meglehet?sen rögösnek bizonyul majd. Folytatódik a lélekdarabkákat ?rz? horcruxok felkutatása és megsemmisítése, miközben a sorozatban felt?nt valamennyi szerepl? élethalálharcot vív azért, hogy ehhez elegend? id?t biztosítson Harry, Hermione és Ron számára. Az iskolát, amely oly sok kalandnak volt a színhelye, gyakorlatilag porig rombolják a harcok során, és ahogyan a könyvben már megtapasztaltuk, senki sincs biztonságban. Akik már olvasták a történetet, nem számíthatnak különösebb meglepetésekre, de akik csupán a filmeket látták, bizony jó, ha felkészülnek sok kedvelt karakter elhullására. Külön érdemes kiemelni, hogy az eddigi epizódokkal ellentétben, és a történetnek megfelel?en viszonylag kevés humoros jelenetet láthatunk, ami még tovább növeli a drámai hatást.
Azonban semmilyen hatáskelt? elem nem érhet fel azzal a tudattal, hogy amit a vásznon látunk, az valóban mindennek a végét jelenti. Egy grandiózus történet végét, amely sok évvel ezel?tt egy b?bájos meseként indult el világhódító útjára, és most, ezzel a két órával ér véget, jóval feln?ttesebb és sötétebb köntösbe bújtatva. A néz? kicsit ilyen szemmel is figyeli a cselekményt, és erre a rendez?, ahogyan J. K. Rowling is tette, remek érzékkel rá is tesz egy lapáttal. Mikor Harry egy látomásszer? jelenetben Dumbledore-ral beszélget, és megkérdezi t?le, hogy mindez ugye csupán a képzeletében létezik, az öreg varázsló mosolyogva azt felei, hogy természetesen igen, de attól még az egész nem kevésbé valóságos. Valamiért mindig úgy éreztem, ez egyfajta kikacsintás volt az olvasók felé; egy gesztus, amellyel azt próbálták üzenni, hogy hiába csak egy mesével van dolgunk, attól még ez a történet igenis fontos részét képezheti az életünknek, ami, ha akarjuk, örökké elkísérhet minket. Örültem, hogy ennek a pár mondatnak is helyet szorítottak a filmben.

A színészek, akik egykor gyerekként kezdték, szintén hozzák, amit elvárhatunk t?lük. Daniel Radcliffe Harry Potter szerepében megcselekedte, amit néhány résszel ezel?tt elképzelhetetlennek véltem: szerethet?vé tette a f?szerepl? karakterét. Le a kalappal a teljesítménye el?tt, igazán remek munkát végzett. Rupert Grint és Emma Watson pedig nagyszer? társai voltak, ugyanúgy, mint az angol filmipar legnagyobb és legzseniálisabb színészeinek krémje. Minden, de tényleg minden együtt van ebben a filmben, ami által elmondhatjuk, hogy méltó lezárást kapott a sorozat. A moziban mellettem helyet foglaló hölgy például a film felét?l kezdve folyamatosan a könnyeit törölgette, amivel feltehet?en nem volt egyedül. És valóban, ennél nagyobb dicséretet el sem lehetne képzelni egy olyan alkotás esetében, aminek nyilvánvalóan ez (is) volt a feladata. Keserédes lezárása egy korszakalkotó szériának, ami könyv formájában képes volt újra megszerettetni az olvasást olyan fiatalok millióival, akik egyébként maguktól soha nem vettek volna könyvet a kezükbe, és évr?l évre okot adott a mozi szerelmeseinek arra, hogy izgatottan várják az újabb részek bemutatóját.
Szomorú a búcsú. De minden nagy történetnek egyszer vége szakad, a függöny legördül, az embernek pedig el kell köszönnie azoktól, akik oly sok élménnyel gazdagították a személyiségét, és akik egy teljesen új, varázslatos világba engedtek betekintést számunkra, akik nyitottak voltunk ennek befogadására.

Sztakó Balázs
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló